

Kun toimitaan K. K. ohjeiden mukaan, häviää takapajuisuus ja passivisuus naisproletariaatin keskuudesta. Vedettyä mukaan kaikille proletariaarin taistelun aloille, alkavat naiset tuntea yhteiskunnallisen taistelun omakseen. Joutuessaan tekemään jokapäiväisten taistelutehtävien kanssa kaikkialla, tehtäissä, työpaikoissa, osuuskunnissa, jne. huomaavat he että juuri heidän sortuimman osan eduista on kysymys. Poliittinen taistelurintama vahvistuu, uudet proletariaarist joukot valavat siihen jokapäiväisten kärsimysten kiihkeän sykinnän. Täten puolue laajenee, tunkee juurensa kaikkialla proletariaatin keskuuteen, saaden uutta elämää, uutta voimaa.

Mutta K. K. ei ole ainoastaan poliittiseen toimintaan nähden nostonan naista tasa-arvoiseksi taistelutehtäviin ja tasamittaiseksi tekijäksi. Taloudellisessakin taistelussa tunnustetaan naisproletariaatin suuri merkitys. Naisten siirtyessä varsinkin sodan aikana työmarkkinoille suurin joukoin, syntyi entistä kiihkeämpi kilpailu sodan päätyttyä työpaikkojen entisten omistajain ja uusien valtaajain välillä. Taistelua jatkuu edelleen ja kiihtyy työttömyyden suunnattomasti laajetessa. Punainen Ammatillinen Internationale lausui käsitellessään "naisten asemaa tuotannossa" velvoittavan käsitteen naisten toimintaan nähden ammattiliikkeessä.

1) Että naisia on koottava ja koulutettava Punaisen Ammatillisen Internationalen lippujen alla ja että tähän tarkoitukseen on käytettävä kaikkia agitatorisia ja organisaatorisia keinoja.

2) Että naistyöläisten ja virkailijain y. m. kohdattava työ on suoritettava siten, että he tulevat ottamaan osaa ammatillisen toiminnan kaikkiin muotoihin ja asetetaan kaikkiin luottamustoimiin (työneuvostoihin, agitatori- ja tarvikomiteoihin, ammattiyhdistyksiin, jne.

Punaisen Ammatillisen Internationalen päätöslauselmassa leimataan myöskin häpeäksi kelaisten ammattiyhdistyksellisten pyrkimykset syrjäyttää naistyöläisiä työmarkkinoilta

miesten eduksi. K. K. siis tuomitsee kaiken kilpailun, sorron ja välinpitämättömyyden naisproletariaatin nähden. Kaikin keinoin pyritään vetämään tyväenluokan sortuun naisen kaikkialla sinne missä vaikuttavampi työskennellään vuosituhantisten vääryyksien ja sorron poistamiseksi.

Nyt on ratkaisun aika, hetki taistelun viimeisen! Kautta Internationaalisen uuden syntyy ihminen." Internationaalien kautta syntyy uusi ihminen, Internationaalien kautta syntyy uusi tasa-arvoinen proletariaatti, jossa nainen seisoo kaikkialla todellisesti tasa-arvoisena miehen rinnalla. Nämä muodostavat karlaistuneen, taisteluhaluisen ja voittoon valmiin köyhälistöarmeijan. Naisproletariaatin on riennettävä antaumuskella ja innolla niihin riveihin, jossa hänen paikkansa on: Tasa-arvoisuuden Internationaalien lippujen alle.

H. K.

ULKOMAILTA

Venäjän työläis- ja talonpoikaisnaiset

Kirj. Paulina Vinogradskaja.

Vatkea on kuvata sitä suurta osuutta mikä työläis- ja talonpoikaisnaisilla on ollut kansalaissodassa, jota Venäjän työläiset ovat voitokkaasti käyneet sekä ulkoista että sisäistä vihollista vastaan. Työläisnaisen urhoollisuus Neuvostovalan puolustamisessa on yksi kirkkaimmista luvuista Venäjän proletariaatin vapautustalussa. Vielä ei ole aika kaikkien uhrauksien kertomiseen, joita Venäläiset naiset ovat kestäneet yhteisen asian edestä taistellessaan. Taistelu ei vielä ole päättynyt, kommunistit ei voi yksin yhdessä maassa toteuttaa, ja Venäjä on vielä kantaamaan kapitalististen maiden ympäröimänä. Proletariaatti näissäkin maissa herää kyllä taisteluun kapitalismin vastaan. Ennen pitkää tulee siellä täällä puhkeamaan proletariaatin vallankumouksia. Työväki ei masennu taistelussa. Häviö kannustaa sitä, he

rättää kaikki voimat ja antaa uusia kokemuksia. Venäjän esimerkki osoittaa, että naisilla on suuri osuus vallankumoustaistelussa, ja että heidän osanottonsa on välttämätön. Ainoastaan mitä kiintein työmiesten ja työläisnaisen yhteinen taistelu proletariaatin diktatuurin puolesta voi tuoda kommunismin voiton, jolloin vasta naistenkin täydellinen vapautuminen toteutuu. Venäjän proletariaatin vallankumouksen sankarien ja marttyyrien muisto täyttääköön kaikkien naisten sydämet luokkatietoisuudella ja innostakoon heidät liittymään taistelevien proletariaatin riveihin.

Työläisnaisen suhde imperialistiseen sotaan ja kansalaissotaan.

Miten on selitettävissä, että Venäjän rauhaa kaipaavat näkkinäytyneet työläis- ja talonpoikaisnaiset, jotka niin sanomattomasti olivat maailmansodan aikana kärsineet, ja jotka niin palovasti rauhaa halusivat ensimmäisinä vallankumoustaisteluun ryhtyivät. Maaliskuussa 1917 olivat työläisnaiset, jotka Pietarin kaduilla ensimmäisinä nousivat imperialismia vastaan, sotaan vastaan, ja huudollaan "rauhaa ja leipää" antoivat merkin vallankumouksen puhkeamiselle. Huolimatta kärsimyksistä ja uhreista, ovat työläis- ja talonpoikaisnaiset vallankumouksen kestäessä voimansa ja rohkeutensa säilyttäneet, ottaen mitä tehokkaimmin osaa kolmi vuotiseen kansalaissotaan, johon Venäjän proletariaatti on ollut pakotettu, vallattuaan valtiovallan.

Se on selitettävissä sen kautta, että Venäjän työläis- ja talonpoikaisnaiset omiin silmiin, omien kokemustensa kautta, olivat tulleet vakuutetuksi siitä, että Neuvostohallitus ensimmäisestä päivästä alkaen ryhtyi taisteluun rauhan puolesta, että sen vakava, rehellinen pyrkimys oli parantaa ne haavat, jotka imperialistinen sota oli lyönyt, järjestää rauhallisen työn yhteiskunta ja parantaa työtekevän kansan, mutta ennen kaikkea äitien ja lasten elämänehdot mahdollisemman pikaisesti.

Mutta kansainvälinen imperialistinen rosvokeppi ei tahtonut eikä voinut antaa Neuvosto-Venäjän vahvistua. Se käsitti jo ensi päivinä, että proletariaatin neuvostotasavallan kukoistukseen puhkeaminen merkitsee varmasti voimaa kaikille kapitalistisille valtioille. Se pelkäsi, että vallankumouksen laineet lyövät yli Venäjän rajojen avaraan maailmaan. Ja niinpä suunnasi kansainvälisen kapitalismin toimintansa ensimmäiseen Neuvostotasavallan kukistamiseen. Joka puolelta kohottivat he aseita töröttäviä murinsia ja sulkensa eristääkseen Neuvosto-Venäjän.

Oma porvaristo, joka lokakuun vallankumouksen jälkeen oli lyötynä, koetti ensiksi sabotaashin kautta turmella neuvostojärjestelmän. Kun tämä epäonnistui, koetti se maailman porvariston avustamana näin luovella nyrkillä nujertaa proletariaatin vallankumouksen. Yhdessä maailmanporvariston kanssa yritti Venäjän porvaristo emämasasta irti reväistä sen hedelmällisemmät seudut, Donin alueet, Ukrainan ja Uraalin, sitten riistääkseen Venäjän proletariaatilta elintarpeet ja raaka-aineet: leivän, naftan, raudan jne. Vastavallankumouksellisia barrikadeja pystytettäessä, näkivät työläis- ja talonpoikaisnaiset selvästi, että niiden takana yhtyy maailman kapitalismi — Entente, Saksa, Suomi, Puola, Lähti jne. — Venäjän porvariston ja sen lakeijain, kenraalien Judenitschin, Koltshakin, Denikin ja Wrangelin kanssa. Selvästi näkivät he myös tämän yhtymän syyt — Proletariaatti oli näiden sodan ja hävityksen kautta voitettava, koska se oli uskaltanut vapauttaa itsensä riistosta ja sorrosta ja ottaa tuotannon, joka oli sen omaa työtä, omiin vahvoihin kouruihinsa.

Mitä oli naisten tehtävä tällaisessa tilanteessa? Pitikö heidän jälleen

antaa luokkavihollisen höystää maa työmiesten ja talonpoikain verellä ja kukistaa Neuvostovalta? Pitikö heidän luopua naisten vapaudesta, jonka Neuvostovalta oli antanut, ja uudestaan ottaa kannettavakseen vanha orjan les? Ei, tuhat kertaa ei! Työläis- ja talonpoikaisnaiset lähtivät taisteluun pelastaakseen Neuvostojärjestelmän, s. o. heidän oman vapautensa ja lastensa tulevaisuuden. Taistelu, johon oltiin pakotetut, oli naisilla oma asia, pyhä velvollisuus, se oli luokkataistelua heidän päämäärästään: vapautumista riistosta, häädystä ja alennuksesta. He olivat vihanneet imperialistista sota, josta oli hyötynyt vain omistavat, jotka halusivat valloittaa uusia maita rikaistua ja allastaakseen voitettua kansat yhä suurempaan orjuuteen. Luokkataistelu siltävastoin on pyhä taistelua, sillä se vapauttaa ihmiskunnan riistosta ja orjuudesta. Omistamattomien taistelu omistavien vastaan on viimeinen sota, Proletariaatin voitto merkitsee kommunismin, ihmiskunnan vapautusta mammonan tuhohäädystä vallasta. Samat naiset, jotka olivat nousseet imperialistista sotaan vastaan, lähettivät nyt innostuneina miehensä ja veljensä barrikadeille, juoksuhautoihin. Ne taistelivat itse yhdessä miesten kanssa, ja kuolvat taistellen voiton hymy huulillaan.

(Jatk.)

Tšekkoslovakian kommunistinaisten kongressi

Ranskalainen toverilehti "L'Humanite" kirjoittaa siitä:

Tšekko-Slovakian naiset ovat ainoa osittaneet omaavansa vallankumouksellisen valtion ja mielen ja ovat myös osoittaneet paljon päätäväisemmäksi ja jyrkemmäksi kuin heidän miehet toverinsa.

Viime talvena, jolloin Tšekko-Slovakian sosialistisessa puolueessa oli harkittavana, onko vai ei hyväksyttävä 21 pääsyehdot III Internationalen, ja jolloin puolueen viralliset henkilöt olivat päättäneet lykätä maaliskuulla kokoontuvaksi määrätyn kongressin pitämisen kaksi kuukautta tuonneemmaksi, tshekko-slovakialaiset työläiset omasta aloitteestaan kutsuivat maaliskuun 12 ja 13 päiväksi Praagiin koolle kongressinsa, joka päätti liittyä Kolmanteen Internationalen ja vaati Tšekko-Slovakia varten perustettavaksi yhtenäisen kommunistisen puolueen.

Naiset julistivat samaan aikaan että jos epärohdään pitemmän aikaa Kolmanteen Internationalen liittymisessä ja kongressin pito lykätään tuonneemmaksi, liittyvät tshekkläiset kommunistinaiset Tšekko-Slovakian Kommunistiseen Nuorisoon ja Tšekko-Slovakian Kommunistisen Puolueen saksalaiseen osastoon.

Viime lokakuun 15 ja 16 päivinä, pari viikkoa ennenkuin Tšekko-Slovakian kaikkien kansallisten kommunististen ryhmien yhdistymiskongressi pidettiin, kokoontuivat naiset kongressiin, jossa oli osanottajina 95 tshekko-slovakialaista ja 30 saksalaista edustajaa. Kansainvälinen Naisliike ja Saksan Kommunistinen Puolue olivat kutsutut myös, edustaa heitä kongressissa tov. Else Baum. Tšekko-slovakialaiset edustajat edustivat noin 100,000 kommunistista naista ja saksalaiset noin 28,000. Tšekko-Slovakian Kommunistisen Puolueen sekä tshekko-slovakialaisessa että saksalaisessa osastossa on naisia 20 pros. koko jäsenmäärästä. Tämä osottaa, että kommunistinen naisliike Tšekko-Slovakia on hyvin kehittynyt. Tosiasiallisesti el vuonna 1918 entisessä sosialidemokratteisessa puolueessa naisten luku määrä oli kuin 4 pros. koko jäsenmäärästä.

Palatkaamme nyt kongressin keskusteluihin. Tov. Baum piti voimakkaan puheen Saksassa vallitsevaa demokratiaa vastaan, joka sen sijaan että lopettaisi köyhälistön sortami-

raavaan puolueen kansalliskonventionin.

LUKU XI.

Jäsenmaksut.

Pykälä 1. — Jokainen jäsenkäsikirja maksaa sisäkirjoitusmaksua viisikymmentä senttiä, jonka vastineeksi annetaan keskuksitoimeenpanevan komitean varustama sisäkirjoitusmerkki. Koko summa menee kansalliskongressille.

Pykälä 2. — Jokainen jäsen maksaa viisikymmentä senttiä kuukaudessa jäsenvero veromerkkeistä, joita myydään valtio- tai piirijärjestölle 25 sentillä. Valtio tai piirijärjestön tulee myydä veromerkkejä kaupungin keskuskomitealle ja osastoille, missä ei kaupungin keskuskomiteaa ole, 25 sentillä kappale. Kaupungin keskuskomitea myy veromerkkejä osastoille neljälläkymmenellä sentillä.

Pykälä 3. — Kansalliskonventioni tai keskuksitoimeenpaneva komitea asettaa ylimääräisiä veroja. Jäseniä, joka ei osta ylimääräisiä veromerkkejä, ei katsota hyvässä jäsenyydessä olevaksi.

Pykälä 4. — Samaan osastoon kuuluva mies ja vaimo saattavat ostaa kaksoisveromerkkejä, joita myydään samalla hinnalla kuin tavallisia veromerkkejä. Ylimääräiset verot on miehen sekä vaimon maksettava.

Pykälä 5. — Jäsenet, jotka työttömyyden, lakkojen, sairauden tai muun sellaisen syyn vuoksi ovat kykenemättömiä maksamaan jäsenmaksua, saavat rahastonkirjuriilta (jäsenkirjuriilta) vapaamerkkejä maksutta esitettyään vaatimuksen. Valtio- tai piirijärjestön ei kuitenkaan sallita käyttää vapaamerkkejä suhteellisesti enemmän kuin kymmenen

prosenttia siitä määrästä, mikä se kuukauden kuluessa ostaa varsinaisia jäsenmerkkejä.

Pykälä 6. — Jäsenet, joitten jäsenmaksut ovat jätessä kolme kuukautta, menettävät jäsenoikeutensa. Jäsenet, joitten jäsenmaksut ovat jätessä kuusi kuukautta, poistetaan jäsenluettelosta. Kukaan jäsen ei maksa jäsenmaksujaan enemmän kuin kolmen kuukauden ajalta etukäteen.

LUKU XII.

Pääamaja.

Pykälä 1. — Puolueen pääamaja esittää konventionin määräämissä kaupungeissa.

LUKU XIII.

Kelpoisuusehdot.

Pykälä 1. — Keskuksitoimeenpanevan komitean jäsenten, toimeenpanevan sihteerin, toimittajan ja kaikkien poliittisiin virkoihin asetettujen ehdokkaitten täytyy olla kuulunut puolueeseen vähintään kaksi vuotta ennen nimitystä, tai lupakirjalla varustettuun järjestön jäseniä, tai mikä tahansa järjestön jäseniä, mikä on liittynyt järjestönä viimeistään kuusikymmentä päivää jälkeen konventionin.

Pykälä 2. — Kaikkien piirikomitean jäsenten kelpoisuuehtona on vuoden jäsenyys ennen ehdokkaaksi nimitystä. Kaupungin keskuskomitean edustajain kelpoisuuehtona on vähintään kuuden kuukauden jäsenyys. Osastojärjestäjän ja muitten virkailijain kelpoisuuehtona on vähintään kolmen kuukauden jäsenyys, ennenkuin heitä voidaan ehdokkaaksi asettaa. Tämä pykälä ei koske osastojen virkailijoita eikä kaupungin keskuskomitean edustajia vasta perustetuissa osastoissa.